

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ Τὸ αὐθεντικὸ Χριστιανικὸ Μήνυμα

Ὁ Θωμᾶς*

Τὸ Μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ Ἀδελφός μας «Σκῦψε πρὸς τὰ Μέλη Μου ποὺ ὑποφέρουν...»

Τὸ βράδῳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ὁ Κύριος ἐμφανίζεται στοὺς συγκεντρωμένους Μαθητές. «**Τῶν** θυρῶν κεκλεισμένων», βρίσκεται ξαφνικὰ ἀνάμεσά τους· ἔτσι ἀκριβῶς εἰσέρχεται καὶ στὶς ψυχὰς ποὺ φαινομενικὰ εἶναι οἱ πιὸ κλειστὲς γι' Αὐτόν.

Δύο φορές λέει στοὺς Μαθητές: «**Εἰρήνη** ὑμῖν». Ὑπάρχει μία ἀπόχρωση ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς εὐλογίες. **Τὴν** πρώτη φορά ὁ Κύριος δίνει τὴν εἰρήνην στὶς ἀναστατωμένες ψυχὰς τῶν ἴδιων τῶν μαθητῶν. **Τὴν** δευτέρα τοὺς τὴν δίνει γιὰ νὰ τὴν μεταδίδουν στοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ ἀμέσως προσθέτει: «**Καθὼς** ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κάγὼ πέμπω ὑμᾶς».

Κατόπιν, φύσηξε στὰ πρόσωπά τους: «**Λάβετε** Πνεῦμα Ἅγιον ἄντινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτην-ται». **Ἔχουν** λοιπὸν ἤδη δεχθεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ ὁμως δὲν εἶναι ἀκόμη Πεντηκοστῆ. **Τὸ** Πνεῦμα εἶναι μέσα τους ἄδηλο, ἀλλὰ τὴν Πεντηκοστῆ θὰ δοῦμε τὴν ἐκδήλη, δυναμικὴ ἔλευσή Του. **Κατὰ** παρόμοιο τρόπο τὸ Πνεῦμα μπορεῖ νὰ ἀναπαύεται καὶ στὴν δική μας ψυχὴ, χωρὶς νὰ δείχνει τὴν δράση καὶ τὴν δύναμή Του –ἢ ψυχὴ θὰ χρειαστεῖ ἀκόμη τὴν Χάρη τῆς Πεντηκοστῆς.

* * *

Ὁ Θωμᾶς ἀπουσίαζε. **Ἡ** διήγησις τῶν Μαθητῶν περὶ τῆς ἐμφάνισις τοῦ Κυρίου τὸν ἀφήνει μὲ ἀμφιβολίες: «**Ἄν** δὲν δῶ στὰ χέρια Του τὰ ἴχνη ἀπὸ τὰ καρφία καὶ ἄν δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου στὸν τύπο τῶν ἥλων καὶ ἄν δὲν ψηλαφήσω τὴν πλευρὰ Του, δὲν θὰ πιστέψω».

Κυλάει μία εβδομάδα· και ό Ίησοϋς εμφανίζεται και πάλι στους Μαθητές. Προσκαλεί τόν Θωμά νά ψηλαφήσει. Τόν παρακινεί νά μὴ εἶναι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καί ό Θωμάς ἀνταποκρίνεται μὲ μία πράξη πίστεως καί λατρείας: «**Ο** Κύριός μου καί ό Θεός μου!». **Ο** Ίησοϋς ἐπανέρχεται: «**Μακάριοι** οἱ μὴ ἰδόντες καί πιστεύσαντες».

Γιὰ νά λέμε τὴν ἀλήθεια, ό Χριστός δὲν ἐπικρίνει τόν Θωμά. **Ἐξάλλου,** οἱ ἄλλοι Μαθητές δὲν θά ἦταν λιγότερο ἀξιοκατάκριτοι, διότι καί αὐτοὶ πίστεψαν στὴν Ἀνάσταση μόνον ἀφοῦ εἶδαν τόν Ἀναστημένο.

Ο Ίησοϋς δὲν ἔχει ἀντίρρηση τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα νά καταφεύγει σὲ κάποιες ἀποδείξεις ἀξιοπιστίας. Καί εἶναι ὠραῖο νά μπορούμε νά πείθουμε τοὺς ἄλλους, ὅτι ἡ πίστη μας μπορεῖ νά ξεπερνᾷ τὴν λογική, ὅμως δὲν εἶναι παράλογη. **Ο** Κύριος ὅμως μακαρίζει εἰδικῶς ἐκείνους ποὺ πιστεύουν ἀσυζητητὶ στὸν Λόγο Του, ἐπειδὴ μέσα σ' αὐτὸν βρίσκουν τὴν μοναδική καί προσφιλή λαλιά Του.

* * *

Τὸ Εὐαγγέλιο σήμερα μᾶς ζητᾷ νά εἴμαστε ἐπιφυλακτικοὶ ἐνώπιον κάθε ἐκδοχῆς τοῦ *χριστιανικοῦ μηνύματος* ποὺ θά καταργοῦσε τὸν **Σταυρὸ καί τὴν Σταύρωση.**

Ο κίνδυνος νά νοθευτεῖ τὸ *μῆνυμα* αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ δύο διαφορετικὲς πλευρές.

Υπάρχουν αὐτοὶ ποὺ «στρογγυλεύουν» καί «ἐξευγενίζουν» τὸν Χριστὸ μέχρι τοῦ σημείου νά Τὸν κάνουν ἕναν μελίχιο, ἀξιαγάπητο καί ἠθικοδιδάσκαλο. **Τὸ Μυστήριο τοῦ Σταυροῦ** τοὺς φαίνεται πολὺ σκληρό, ἀπαράδεκτο γιὰ τὸ «σύγχρονο πνεῦμα».

Υπάρχουν ἐπίσης οἱ *γνωστικοὶ* καί οἱ *ψευδομυστικιστὲς* πού, γεμάτοι ἀπὸ ιδέες περὶ ἐνσαρκώσεως, μεταμορφώσεως καί θεώσεως, ὅταν ἔρθουν στὸ περὶ σωτηρίας, δὲν ἀφήνουν πουθενὰ στὴν ἀντίληψή τους κανένα χῶρο γιὰ τὸν **Σταυρό.**

Καί οἱ μὲν καί οἱ δὲ –οὐμανιστὲς, θεοσοφιστὲς ἢ ἀνθρωποσοφιστὲς, κ.ἄ.– ἔχουν ὡς κοινὸ χαρακτηριστικὸ τὴν ἀποστροφή γιὰ ὅ,τι ό **Σταυρὸς** σημαίνει πρακτικά, δηλαδὴ γιὰ τὴν **μετάνοια, τὴν ἄσκηση, τὴν θυσία.**

Ἐμεῖς ὅμως ἄς ἀπορρίπτουμε καί τις δύο ἐκδοχὲς τοῦ Χριστοῦ ποὺ μᾶς παρουσιάζουν. **Ἄς ἀπαιτοῦμε, σὰν τὸν Θωμά, νά βλέπουμε καί νά ψηλαφοῦμε τις πληγὲς τοῦ Κυρίου μας.**

Ἐέρουμε ὅτι ἕνας Χριστός ποὺ δὲν φέρει τοὺς «τύπους τῶν ἡλῶν» δὲν εἶναι **αὐθεντικός.** Καί ἄς φυλάμε τὴν λατρεία μας γιὰ τὸν **Ἐσταυρωμένο** καί μόνο γι' Αὐτόν.

* * *

Τὸ περιστατικὸ μετὸν Θωμᾶ ὑπονοεῖ καὶ κάτι ἀκόμη.

Μποροῦμε ἄραγε σήμερα νὰ ἀγγίξουμε μετὰ τὰ χέρια μας τὴν πληγωμένη σάρκα τοῦ Σωτήρος; **Ἐμεῖς**, πού δὲν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ Τὸν δοῦμε, μποροῦμε νὰ βεβαιωθοῦμε, ὅτι δὲν λατρεύουμε ἓνα φάντασμα, ἀλλὰ τὸν Ζωντανὸ Θεό;

Ναί, αὐτὴ ἡ δυνατότητα ἔχει δοθεῖ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Ἰησοῦς ζῆ μετὸ τρόπο ἀόρατο, ἀλλὰ πραγματικὸ, στὸ πρόσωπο ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού, μετὰ σάρκα καὶ ὀστά, μᾶς περιβάλλουν.

Τις πληγές Του ἀπὸ τὴν **Σταύρωση** μποροῦμε νὰ τὶς ψηλαφήσουμε καὶ νὰ τὶς προσκυνήσουμε στὸ πρόσωπο τῶν ἀρρώστων, τῶν φτωχῶν, ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού ὑποφέρουν καὶ πού δι' αὐτῶν παρατείνεται ἡ ἀγωνία τοῦ Χριστοῦ. **Εἶναι** τὰ Μέλη τοῦ Μυστικοῦ Του Σώματος, τὰ ὁποῖα μετέχουν στὸ Πάθος τῆς θείας Κεφαλῆς τους.

Ὁ Ἰησοῦς μᾶς λέει:

«Ἄν ἀμφιβάλλεις ὅτι σταυρώθηκα καὶ ἀναστήθηκα γιὰ σένα, σκῶψε πρὸς τὰ Μέλη Μου πού ὑποφέρουν.

Ψηλάφησέ Με, ἀπλώνοντας πρὸς αὐτοὺς χέρι βοήθειας.

Προσφέροντας σ' αὐτούς, θὰ Με βρεῖς. Κάνε γι' αὐτούς

κάτι πού σοῦ στοιχίζει. Θυσίασε κάτι γι' αὐτούς. Καὶ

νά, ἐκεῖ θὰ Με ἀνακαλύψεις. Θὰ σοῦ ἀπαντήσω μετὰ

περίσσια Χάριτος. Θὰ Με νιώσεις ζωντανὸ καὶ παρόντα.

Θὰ γεντεῖς τὴν πραγματικότητα, τὴν δύναμη τῆς Ἀναστάσεώς Μου».

Δὲν μοῦ ἔχει δοθεῖ ἡ δυνατότητα νὰ βλέπω συνεχῶς τὸ Ἅγιο Πρόσωπό Του, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐμφανιστεῖ πίσω ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν Ἀδελφῶν μου: μέσα ἀπὸ τὴν συμπάθεια καὶ τὴν εὐσπλαγχνία θὰ ξανασιμῶ μετὰ τὸ Πάθος. **Θὰ ἀγγίξω τὸν Ἀδελφὸ μου πού πονᾷ καὶ θὰ πῶ: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα Σοι!».**

□

(*) Lev Gillet, ἐνὸς Μοναχοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Πασχαλινὴ κατάνυξις, σελ. 113-117, ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», 1η ἐκδοση, Ἀθήνα, 2009. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.